

Prof. dr. sc. DRAGUTIN HORVATIĆ (1929. – 2003.)

Simbolika mosta koji tek doseganjem druge obale postaje ono što jest jako je prisposoba čovjekovu životu. Svi nam je k drugoj obali koju je ovih dana dotaknuo naš prof. dr. Drago Horvatić. Pa makar kako taj prelazak bio neizbježan, pa makar kako taj most bio sudbina svijetu, on uvijek znači rastanak i zato je bolan i zbog tog smo žalosni.

Iz ovozemnosti preko tog mosta života smrti u vječnost shrvan teškom bolešću, prešao je čovjek koji je čitav svoj profesionalni vijek posvetio mostovima.

Drago Horvatić rođen je u Zagrebu 29. 10. 1929. Tu je završio osnovnu školu i klasičnu gimnaziju a od 1950. do 1956. studirao je na Tehničkom fakultetu diplomirajući na konstruktorskom smjeru Građevinskog odjela. Vojni rok odslužio je 1957. god. Od 1958. - 1962. radio je u Inženjerskom projektnom zavodu u grupi za mostove, a od 1962. do umirovljenja neprekidno je bio zaposlen na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Tako je od 1962. do 1968. radio kao stalni asistent na predmetu Metalni mostovi u Zagrebu. Istodobno od 1963. – 1965. bio je angažiran kao asistent iz mehanike na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu.

Za naslovnog docenta znanstvene discipline Metalni mostovi i konstrukcije habilitiran je 1968. godine.

Za docenta iz predmeta Metalni mostovi izabran je 1971. godine, 1981. za izvanrednog profesora, a 1985. za redovnog profesora. U trajno zvanje redovnog profesora izabran je 1996.

Stupanj doktora tehničkih znanosti iz područja građevinarstva stekao je 1980. god.

Osim u matičnoj kući povremeno je predavao i na građevinskim fakultetima u Splitu, Rijeci, Osijeku i Beogradu.

Na poslijediplomskom studiju u Zagrebu predavao je predmete specija-

lističkih područja znanstvenog studija – spregnute konstrukcije, čelične ortotropne ploče, sandučasti čelični nosači, konstrukcije od lakih metala, graničnu analizu čeličnih konstrukcija. Kao gost profesor predavao je na poslijediplomskom studiju Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Sarajevu.

Obavljao je više funkcija u sveučilišnim i fakultetskim tijelima. Od 1981. do 1983. bio je prodekan za poslijediplomski studij, 1985. do 1991. bio je predstojnik Zavoda za metalne i drvene konstrukcije, a od 1991. do 1994. bio je dekan Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Na Sveučilištu je bio član komisije za udžbenike i skripta u više navrata, od 1983. do 1989. član Sveučilišne skupštine, od 1984. do 1988. bio je član Odbora za nastavu, a od 1991. do 1994. u svojstvu dekana član Znanstveno nastavnog vijeća odnosno kasnije Senata.

U početnom razdoblju svoje profesionalne karijere (od 1958. do 1962.) surađivao je na projektima više mostova: Sava-Jankomir, Sava-Most slabode, Cetina-Omiš, Drava-Osijek, željeznički nadvožnjaci u Zagrebu, da bi se potom prvenstveno usmjerio

na pedagoški i znanstveni rad. Punih 76 semestara prenosio je svoja znanja studentima, a objavio je 90 znanstvenih i stručnih radova uključujući i pet knjiga.

Posljednju među njima «Spregnute konstrukcije čelik-beton» dovršavao je već teško bolestan tako da osobno nije mogao niti sudjelovati na promociji održanoj tjedan dana prije njegove smrti.

Bio je vrlo aktivan u domaćim i međunarodnim ustanovama i povjerenstvima kojih je zadaća bila inovacija regulative iz područja čeličnih konstrukcija. Tako je od 2000. godine bio predsjednik Tehničkog odbora TO-167 (Metalne konstrukcije) u Državnom zavodu za normizaciju i mjeriteljstvo. Kao član međunarodnih odbora AC3/ECCS i TC11/ECCS bio je na izvoru informacija suvremenog razvoja konstrukcija pa je to nesebično i uspješno prenosio i u domaće aktivnosti.

U svojem radu i životu odisao je uvijek poštenim, samozatajnim i principijelnim pristupom. A život mu nije uvijek bio lagan niti bez šokova i udaraca. On ih je strpljivo podnosio ne žaleći se. Uvijek je razmišljao pozitivno, bio je optimist. Sve što je postigao postigao je vlastitim radom.

Prof. Horvatić bio je iznimno marljiv i pedantan pedagog i znanstvenik. Uporno je proučavao i najdublje tajne struke kojoj se posvetio prenoseći svoja znanja mnogim naraštajima studenata i suradnicima. Njima ostaje u sjećanju ne samo kao učitelj nego i kao prijatelj.

Prof. dr. sc. Dragutin Horvatić umro je u Zagrebu. 30. studenoga 2003. Uz nazočnost rodbine te brojnih prijatelja i suradnika pokopan je na Mirogoju 4. prosinca 2003.

Nek mu je vječni pokoj! A njegova djela ostat će kao neizbrisiv i vrijedan dio naše graditeljske povijesti.

J. Radić